

Cererols

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí rural a Cererols
Emplaçament Dalt del Collet de Cererols

Coordenades:

Latitud: 41.818658255939
Longitud: 1.7683779793898
UTM Est (X): 397710
UTM Nord (Y): 4630376

Classificació

Número de fitxa 08274 - 37
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Popular
Segle X-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 5240-I. Aprovació definitiva comissió urbanisme 21/01/2003
Data aprovació: dv., 21/02/2003 - 12:00
Número inventari IPA 17230
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:
[Santa Maria de Cererols](#)
[Cal Fàbrega](#)
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: ds., 27/11/1999 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dj., 23/09/2021 - 12:00

Descripció

Es troba en un pla dalt d'un llom, dit del Collet, al SE del terme de Súria, les dues vessants del qual porten les aigües al Cardener. El torrent de Bogadella, drena per l'Est i el torrent de Masrubí (assecat amb posterioritat a les explotacions de potassa) per l'oest. (LLADÓ, 1993D). Cererols és una de les partides històriques de Súria i té un nucli principal format per l'església de Santa Maria, voltada per les masies de Cal Fàbrega, Cal Lladó Vell i Nou i, una mica més allunyat, Can Riera. Històricament també n'han format part Les Comes i la Closa i, alguns cops s'hi ha inclòs part del raval del Fusteret, així com Cal Gall i cal Sa., El nucli principal de Cererols constitueix un dels llocs emblemàtics de Súria, per la seva posició i la seva història, encara que els grans incendis de les darreres dècades han afectat en bona mida el paisatge. Destaca la masia de cal Fàbrega, amb una gran entitat i que en la seva forma tradicional és la millor conservada del terme municipal, guardant al seu interior un important arxiu i biblioteca. D'altra banda, la restauració de cal Lladó Vell i l'ermita són elements positius per al nucli.

Observacions:

Les parts orientades al nord, estan afectades per la pols que es desprèn del runam salí de la mina, amb la qual cosa hi ha una vegetació pobra de fenassos i s'ha produït la salinització de la font de la Serra (FENOY, 1993; BADIA, 1999).

Història

És, històricament, el punt més antigament documentat del municipi de Súria (966). Es tracta d'una venda feta per Elesto i la seva dona Saborosa a favor de Quindeberga, d'un casal situat al terme de Súria, a la partida de Cererols. El document va ser escrit pel prevere Ermemir, el 24 d'abril de l'any 12 del regnat del rei Lotari (REGUANT, 1988). Josep Lladó situa cronològicament al segle X, com de pertinença de Cererols, les cases següents: Ledo (Can Lledó), Fabrica (can Fàbrega), Soler, Cumbis (Les Comes), Closa, Vil·la (can Riera), Serra (el Casalot) i Oliveres (LLADÓ, 1993D). El topònim apareix esmentat en relació amb el castell de Sorisa, el 993 (11 calendes de juliol de l'any 6 del regnat d'Hug), quan Ramon , comte i marquès fill de Borrel, comte, ven al prevere Miró un alou situat al comtat de Manresa, en el castell de Godmare (Callús) o en el castell de Súria o en el seu terme. L'escriptura anomena, en l'afrontació de l'alou, la vil·la Solariolos (Cererols) (REGUANT, 1988). L'any 1017 es procedeix a la venda d'un terreny a Cererols, que afronta per l'est amb una "estrada". El lloc va tenir un desenvolupament important, a finals del segle XVII ja que l'any 1696 es va encarregar un retaule a l'escultor Josep Generes de Manresa que costà 133 lliures o vuit sous. Més endavant, l'any 1674, són els escultors, també manresans, Josep Sunyer i el seu fill, qui són cridats novament per completar el retaule amb les figures, les quals costaren 170 lliures. En un cens de 1877 consta de 5 edificacions, tres d'un pis i dues de tres, dues habitades i tres deshabitades, a més d'una església sufragània. En un cens de 1887, Cererols tenia 39 habitants; 100 anys més tard no passen de mitja dotzena. Dels catorze edificis que consten l'any 1887, la meitat corresponien a magatzems o pallers. Avui solament hi viuen de manera permanent les famílies de tres cases (REGUANT, 1988). A la pujada a Cererols hi ha la barraca dels picapollàires, on s'envasava, amb destinació a la venda a Barcelona, aquesta varietat de raïm de gra petit, dedicada especialment per a postres.

Bibliografia

BADIA I GUITART, Jordi (1999) "Els runams salins del Bages" Dovella, Núm. 64, pp. 41-48, Manresa, Centre d'Estudis del Bages.

CASTELLANO, Albert; FONTS, Jordi; LEÓN, Joan (eds) (1999) Sender de Súria. Volta al terme municipal. Variant de Coaner. Variant dels llacs d'Argençola, Súria, Centre Excursionista de Súria.

CASTELLANO, A.; MASSANA, I.; REGUANT, J. (1983) Súria. Km. 0, Súria.

CEREROLS (1993) "Cererols, mil anys d'història (993-1993)" Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

FENOY, Elsa (1993) "Cererols: Flora i fauna" a Cererols, mil anys d'història (993-1993) pp. 129-163, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

LLADÓ RAMONET, Josep (1930-1932) "Geografia comarcana. Súria". Butlletí del Centre Excursionista de la comarca del Bages, Núm. 137, Vol. VII, Manresa.

LLADÓ I RAMONET, Josep (1993D) "Cererols [Serarols]" extret del Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca del Bages, núm. 162 (1933), núm. 165 (1933), 166 (1934), núm. 168, (1934) a Cererols, mil anys d'història (993-1993), pp. 19-25, Súria, Ajuntament de Súria i Associació d'Amics i Veïns de Cererols.

LOSADA, Cristina (2000) Toponímia de Súria. Treball mecanografiat pel 2n curs de Batxillerat B. Súria.

REGUANT i AGUT, Josep (1988) "Súria", Història de les comarques de Catalunya. Bages". Volum II, pp. 475-502, Manresa, Edicions Parcir, Edicions selectes.

